

“Djed vam je bio ustaška pi*ka” : Sočan tekst hrvatskog kolumniste ZAPALIO INTERNET

“Danas je blagdan i danas je u modi kačiti nešto hrvatsko na košulje, pa kačite, ja ne kačim, meni ta vaša Hrvatska odavno ide na kurac, nisam njezin dio, više onako kur * in sin, tako se nekako osjećam”, samo jedan citat iz obimne, ali kolumne koja se pročita u dahu kolumniste hrvatskog portala Index.hr Ive Anića objavljenoj danas povodom godišnjice “0luje”.

Kolumnu vam prenosimo u cijelosti.

U mom svijetu ja sam star i ružan, nadržan konobar koji u sezoni radi za siću cijelu noć na crno, da bi djeci kupio mlijeko iz Ukrajine i sebi Redbull da mi da krila tako da mogu ponedjeljkom u tvrtku u kojoj ću, ako bude sreće, primiti dio plaće unutar mjeseca, ako se naplatimo, ako nam ne isključe struju. Hrvatsko tržište je otprilike tako, kao Divlji zapad: ko koga zaj * be.

U mom svijetu ljudi oko mene su moje dobi, natečenih vena i tupa izraza lica, oni čiste povrće i peru posuđe dvadesetke sati dnevno, njih odvozi hitna svakog drugog dana jer padaju kao kruške od umora i dehidracije. Njihova djeca, kao uostalom i moja u mom svijetu, “žicaju” ih za kavu jer nemaju posla u struci za koju su smo ih krvavo školovali. I oni i mi sanjaju da odu, spasiti sebe, a možda u budućnosti i nas od užasa mirovine i kopanja po kontejnerima. U vašem svijetu, vi ste mladi i lijepi, nosite Bossova odijela i vikendom potrošiti svoju mjesečnu plaću na piće i na svoje lutkice, igračkice. Svi ste redom sinovi uglednika sa stranačkim iskaznicama, (HDZ, SDP potpuno svejedno), a kako su vaši očevi došli do tog statusa u društvu vas puno ne zamara, vas čeka siguran državni posao jer ste dio te kaste, njezin pomladak.

Izdajnik? Nazovite me kako hoćete

Danas je blagdan i danas je u modi kačiti nešto hrvatsko na košulje, pa kaćite, ja ne kaćim, meni ta vaša Hrvatska odavno ide na kurac, nisam njezin dio, više onako ku * vin sin, tako se nekako osjećam.

Izdajnik? Nazovite me kako hoćete, odavno mene boli ku * ac za vas i što vi mislite. Dobivate, ćujem i državne poticaje za svoje apartmane, država vam da i do 60.000 kuna da napravite i bazene, da vam apartmani imaju što više zvjezdica, državu boli ku * ac za pravosuće, pravdu i kako ste vi došli do prve nekretnine, krvavim radom kao moja generacija zasigurno niste, no vas boli ku * ac i za nas što lajemo na mjesec, samo vi lajte, nasmijete se samozadovoljno i srkne Dom Perignon, pasi laju, a karavane prolaze.

Tako je oduvijek bilo, mudruje vaš otac dok vadi zastavu za dernek u Kninu i zove rođijak iz Njemaćke. Skupit će se cijelo naselje sutra, pa i vi morate iz grada mrzovoljno, a vaši baš sutra na cajki u klubu u centru grada. Je * iga ćaća je lud i ima pušku, kad malo popije voli pokazivati sina i pucati.

U mom svijetu djeca u vrtićima smiju pojesti hrane u vrijednosti od 9, slovima: devet kuna. Na njih dvadeset i petero kupe se dnevno dvije jabuke, dvije banane i otprilike četiri naranće. U vašem svijetu vaš gradonaćelnik gradi crkve i fontane. Najavljuje novih tristo fontana. U mom svijetu, moji profesori koji su nas izveli u život i učili da poštujemo ljude bilo koje vjere ili nacionalnosti danas kopaju po smeću i traže boce, sklanjaju pogled od svojih ućenika, a mi sklanjamo pogled od njih. Ućili su nas pogrešno da pošteno i sa svojim radom ponosno možemo živjeti, u ovoj zemlji se može živjeti isključivo ako si lopov, kriminalac ili stranaćki poslušnik, što je gotovo pa identićno.

U vašem svijetu plaće su relativno dobre i ne kasne, mirovine velike i sjednu do petnaestoga, u vašem svijetu nema

nesigurnosti, ovrha i isključenih vodoprivreda, struja i telefona, praznih frižidera i spremnika, u vašem svijetu sit gladnom ne vjeruje, ustvari boli ga ku * ac za gladne, ako ih uopće ima.

Vama je lova na sigurnome

U mom svijetu mom djetetu na lijekove koje ne pokriva HZZO ide otprilike tisuću kuna, u vašem se kokain služi na pladnjevima ili na sisama sponzoruša, svejedno. U mom svijetu doktori su korumpirani i u sprezi s farmaceutskim tvrtkama, lijekovi koji nekom ku * cu služe koštaju kao Svetog Petra kajgana, oni koji ne služe ničem su besplatni. U vašem svijetu kartice služe za slaganje linija bijelog, u mom jedan dan, onaj sretan dan kada sjedne plaća. U mom svijetu zastava se ne jede, pokušao sam, istina je, i sa kvasinom na salatu, klinci su mi rekli da bi radije hamburger, ne jede se ni domoljublje ni rodoljublje, na HEP-u sam pokušao s tom pričom o hrvatstvu, ali me salterica samo hladno odje * ala, nju, znate, boli neka stvar jesam li Hrvat, Kinez, Srbin ili Kamerunac, imaš ti za platiti ili nemaš je sve što nju zanima.

U mom svijetu postoje beskućnici koje hrane dobri ljudi, u vašem biskupi koji na metar od njih imaju svoje dvorce optočene zlatom i tamjanom, nikada se nisu spustili do njih jer, pogađate, oni ne vjeruju da postoji moj svijet, oni vjeruju samo u svoj svijet kojeg vide oko sebe, svijet sit i zadovoljan koji im na misi vadi krupne novčanice, financira novog Golfa na leasing i pomaže u organizaciji Thompsonova koncerta ispred župe. Takvu Hrvatsku oni vide jer su je takvu i sanjali dok ih je jugoslavenska milicija legitimirala kao moguće teroriste. Takvu Hrvatsku su u konačnici i dobili, njihovu Hrvatsku koja je došla iz emigracije i sada uvozi kupus iz Kine koji kupuju nevoljnici na akciji za 9,99 jebenih kuna. Kineski kupus za hrvatsku lisnicu.

U mom svijetu nema novih vrtića i škola

Moj svijet se srami i crveni kad pored njega prođu njihove limuzine i sklanja se, iako bi ih trebao kamenovati, ali tada bi oni pozvali policiju i izbrijane momke da nas prebiju tako da što brže mogu zaboraviti da postoji naš svijet i zavezati kravate za novi stranački , biskupski ili lopovski domjenak, svejedno.

U mom svijetu bolnice su bez klima uređaja i grijanja, u biskupskom su podna i stropna, jacuzzi i masaže, manikure i pedikure. Naše žene nokte režu same, njihovima to rade wellnes djevojke. Da dobro ste čuli, raspitajte se u prvom salonu ljepote za muškarce tko su im redovite i izdašne mušterije u mantijama. U mom svijetu nema novih vrtića i škola, u njihovom svako deset metara gradi se crkva s novim modernim interijerima i potpisanim stolicama, u mom svijetu djeca se igraju igračkama još iz Jugoslavije, u njihovom su igračke blindirani terenci, nove linije Audiya ili BMW-a , satelitske antene i umjetni implantanti.

U mom svijetu postoji papa Franjo koji ih upozorava da izdaju načela Krista, u njihovom papa Franjo koji je komunjara, hipi i drogaš. U vašem svijetu vaš HDZ, SDP, HNS, KURAC PALAC, sprema se na pobjedu na izborima tako da vi s uzbuđenjem očekujete novi posao u kojem ama baš ništa nećete raditi kao i do sada, a primat ćete duplo veću plaću od mene koji radim tri posla da prehranim djecu, dignut ćete kat i novi apartman, kupit bolje auto i oženit porno glumicu koja vam je lagala da ste joj drugi.

U vašem svijetu su korporacije, sastanci, teambuildinzi, management i uprave ove – one, svejedno, zatamnjena stakla i poslovne kartice. Nikada vam nije na pamet palo da postoji svijet koji sve to plaća jer mu se otkida od usta za proračun iz kojeg vas izdašno honoriraju. Ako nema, zadužite zemlju za novih 66 milijuna kuna, vaši će ionako opet na vlast, a oni su majstori u tome, ako ostane i HDZ, Bože moj, isti kurac.

Moj svijet vi naravno ne vidite iza zatamnjenih stakala i

skupih restorana, domjenaka i hotela Dubaija i Londona, Beograda, o da, vi ste tamo više nego ovdje u Čavoglavama i Kninu na proslavi Oluje, tamo razdrljenih košulja trubačima lijepite stotice, a ovdje držite desnice na srcu i trtljaju nešto o djedu ustaši kojeg su motkama tukli šugavi partizani od Bleiburga do Sremske Mitrovice.

Djed vam je bio ustaška pi * ka

Djed vam je zaista i bio ustaška pi * ka kao što ste i vi, da je bio čovjek, bili bi danas i vi – ali je * iga, nije.

U mom svijetu ja ne smijem govoriti protiv države i protiv poretka jer sam jugonostalgičar, izdajnik i pi * ka najveća, u mom svijetu to je nekako protuprirodno. J * be se koga iz njihovog svijeta što ja lajem, to je nekakvom misterijska kozmičkom pravdom bitno samo ovim mojim bijednicima iz mog svijeta, oni su isto gladni, ali bolje biti gladan i svoj na svome. Da ti kušin bude stina, nek ti bude onda, pi * a ti materina! Bolje da te krade tvoj nego tuđi, to je logika ove moje kukavelji koja još vjeruje u domoljublje, rodoljublje i slične pičke materine kojima se furaju jer ne mogu priznati sebi u lice da su idioti.

Ne žele priznati da je život koji žive prijevara, i da su opljačkani, je * iga, od kretena pa im se ulizuju u nadi da će i njima netko baciti barem kosti, a neće jer su ovi toliko pohlepan da iza njih ni kosti ne ostaju . Nose ih na selo, odakle su i došli u gradove, da od njih naprave svoja sela. U mom svijetu, ako si loš Hrvat, j * bu ti mater uzduž i poprijeko dok ti ne istekle internet jer nemaš za račun, tada te nastavljaju pljuvati dimnim signalima, porukama u boci i grafitima po zidovima. U mom svijetu ako danas kažeš da ti je žao ljudi što su stradali u Oluji i nesreće bilo koga jer si, je * iga, čovjek, vrište na tebe da si četnik, da ti j * bo Pupovac mater i otići na traktoru za njima .

Interesantno je da im nitko iz vašeg svijeta nije kriv nego

sam kriv ja što se usuđujem srat, piz * it sam i nezaštićen protiv države i vašeg svijeta očekujući kamen u glavu, probušene gume na Opelu starom dvadeset godina i poruku u pošti da će mi djeci iskopati oči. Nikada se ti i takvi nisu usudili to napisati gazdi u crnom terencu koji im daje drogu, tu i tamo platiti piće i obeća siguran posao u vodovodu čim "njegovi dođu na vlast." I tako godinama. Ja sam nekom samo njima znanom logikom isključivi krivac za stanje u državi, kao i moje kolege novinari koje se proganja i dijele im se otkazi "jer ne misle državotvorno."

Svijet iscrpljenih blagajnica

U mom svijetu nema srednje klase, u mom svijetu ljudi nemaju za osnovne životne potrebe, u vašem su srednja klasa vaši rođaci koje ste zaposlili i uhljebili da bi glasali za vas na izborima, glasni bojovnici koji vade pištolje na mene jer samo govorim ono što mislim, licemjери kojima je dobro i jako dobro znaju zašto urlaju za Hrvatsku, nose je * ene zastavice na autima i majice s likom generala. Oluja je njihova pobjeda nad pobjedama, zadrigli, pijani pričaju o slobodi i je * e ih se koliko je stotina tisuća upravo u toj Oluji sve izgubilo što su imali. I koliko je stotina tisuća u Hrvatskoj ovršene iza Oluje i koliko je stotina tisuća otišlo da se nikada ne vrati, i koliko je stotina tisuća gladno i kopa po kontejnerima iza te slavne pobjede i uspostave moderne nam i mile Hrvatske.

Strah razdvaja ta dva svijeta

U mom svijetu nosi se šta se ima, znači, roba još iz srednje škole. Moj svijet ne nosi majice s likovima generala već moj svijet piz * i što imaju ribogojilišta i računalne tvrtke, benzinske crpke i hektare zemljišta u koncesiji. Naša dva svijeta postoje iako to nitko neće priznati, postoje i duboko se preziru, strah je ono što ih razdvaja, strah i za ovo malo kurčeve egzistencije koju pružaš djeci, strah od bukača, zajapurenih Hrvatina koji će mačem i ognjem braniti svoj

status, stranku , takuin i mjesečna primanja.

Naša dva svijeta su globalna, au nas su dovedena do nakarade, nikada se netko kome "ide" i "tko se snaša" nije zapitao kako je ovima koji su pokušali pošteno. Vi, znate, sebe doživljavate kao pametnog, a mene kao budalu što možda i nije daleko od istine. Jedini problem nastat će kada glad prevlada strah i kada te zamišljene barijere nestane, kada se napokon ta dva svijeta otkriju jedan drugom i sudare, to se događa, znate, dogodilo se u Bosni nedavno, jedini problem je što ćete tada u suzama vikati "nemoj brate ", a ja vam brat nisam. Ja nisam s vama niti po vašim dernecima niti mene boli ku * ac za vas i vaš praznike. Moj praznik je samo onaj dan kada mi sjedne crkavica od plaće i djeci kupim nešto za jesti. Jer ja vam brat nisam.

Ja sam ku * vin sin.